

Heiki Vilep

LIISU LEIUTAB KÜÜNLAPUHUJA

Heiki Vilep

**LIISU LEIUTAB
KÜÜNLAPUHUJA**

Tartu
2007

Kunstnik: Marja-Liisa Plats
Küljendaja–kujundaja: Margus Nõmm
Kirjastaja: Vilep & Vallik (A–Disain OÜ)
© Heiki Vilep
ISBN-13: 978-9985-9718-1-9
ISBN-10: 9985-9718-1-7

LIISU LEIUTAB KÜÜNLAPUHUJA

„KUULE, ATS,“ PÖÖRDUS LIISU ARVUTI TAGA ISTUVA VENNA POOLE. „MIS SIIS SAAB, KUI MA EI VIITSI SÜNNIPÄEVATORDI PEALT KÜÜNLAID ÄRA PUHKUDA?“

„LOLL OLED,“ ARVAS ATS.

„VAATA,“ JÄTKAS LIISU, „NÜÜD TULEB NEID SINNA TORDI PEALE JUBA KUUS TÜKKI. MIS SIIS SAAB, KUI MA KÕIKI KORRAGA ÄRA EI JÕUA PUHKUDA?“

„SIIS PUHUD KAKS KORDA,” VASTAS ATS.
„AGA SEE POLE JU ENAM SEE,” ARUTLES LIISU.
„KUI ÜHE KORRAGA ÄRA EI PUHU, SIIS SOOVID
EI TÄITU.”
„NAGUNII EI TÄITU,” TÖGAS ATS.
„SA LIHTSALT KIUSAD MIND!” NÄHVAS LIISU.
„MUL ON NII SUURED SOOVID, ET JUBE KAHJU
ON, KUI NEED EI TÄITU.”

ATS MUIGAS OMAETTE JA KLÕBISTAS EDASI ARVUTIMÄNGU MÄNGIDA. LIISU NÄGI, ET VENAST POLE TAL VÄHIMATKI KASU. TA PUGES JÄLLEGI KORIDORI NAGIS RIPPUVATE MANTLITE TAHA JA HAKKAS MÕTLEMA. MISKIPÄRAST TULID TAL KÕIGE PAREMAD MÕTTED JUST RIIDE-NAGIS RIPPUVATE RIIETE TAGA.

„ÜKS VÕIMALUS OLEKS SÜNNIPÄEVAKÜLALISED ÄRA PETTA,“ HAKKAS LIISU PEAS MIDAGI KOITMA. „TULEB KASUTADA LISAJÕUDU. NÄI-TEKS TOLMUIMEJAT. AGA KUIDAS?“ TA PUGES RIIETE VAHELT VÄLJA JA HAKKAS KORIDORIS EDASI-TAGASI KÄIMA.

„TOLMUIMEJAT SAAB JU PUHKUMA KA PAN-
NA! VÄHEMALT SEDA VANA ÜMMARGUST, MIS
ESIKUKAPIS AEGADE ALGUSEST SEISNUD ON.
AGA KUIDAS TEHA SEDA TEISTELE MÄRKAMA-
TULT? KUHU PEITA TOLMUIMEJA TORU OTS, NII
ET KEEGI SEDA EI NÄEKS?“ TA JÄI RIIDENAGI
ETTE SEISMA JA KORRAGA OLI TALLE KÕIK SEL-
GE – TUBA TULEB KÜÜNALDE PUHKUMISE AJAKS
PIMEDAKS LASTA!

LIISU OLI ENDAGA RAHUL. TA KEKSIS KOHE NATUKE AEGA ÜHEL JALAL JA IMETLES ENDA NUTIKUST. SIIS AGA TURGATAS TALLE PÄHE VEEL ÜKS ASI – KUIDAS LÜLITADA TOLMUIMEJA ÕIGEL AJAL SISSE? JA MIS KÕIGE HULLEM – TOLMUIME- JA TEEB JU HÄÄLT!

LIISU LEIDIS, ET ILMA VENNA ABITA EI SAA TA SEEKORD MITTE KUIDAGI HAKKAMA. TA LÄKS ATSI JUURDE, NÕJATUS KIRJUTUSLAUALE JA VAA- TAS VENDA KAVALAL PILGUL.

„ATS, KUULE ATS,“ ALUSTAS TA ÄÄRIVEERI.
„NOH, MIS SA JÄLLE TAHAD?“
„KAS SA OLED MU SÕBER?“
„NOOOOH,“ VENITAS ATS, „EKS MA VIST OLEN
IKKA.“

„KAS SA TAHAKSID, ET MINU KÕIGE SUURE-
MAD SOOVID TÄITUKSID?“
„IKKA TAHAKS,“ ARVAS ATS.
„SIIS ON MUL NATUKE SU ABI VAJA.“

„NO RÄÄGI,“ AIMAS ATS JÄLLE MINGIT LIISU TRIKKI ETTE JA JÄTTIS ISEGI ARVUTIMÄNGU POOLELI.

„MA LEIUTASIN KÜÜNLAPUHUJA!“ TEATAS LIISU UHKELT.

„AHSOO?“

„JUST. AGA MUL ON HÄDASTI SINU ABI VAJA.“ LIISU SÜGAS LÕUGA JA KUKALT, NAGU KAHTLEKS TA PÕHJALIKULT, KAS IKKA TASUB ATSILE NII SUURT ÜLESANNET USALDADA. „MUL OLEKS VAJA ABILIST, KES LÜLITAKS KÜÜNLAPUHUJA ÕIGEL AJAL SISSE. JA VEEL ON MUL PROBLEEM KÜÜNLAPUHUJA HÄÄLEGA.“

„OOT, OOT,“ HAKKAS ATS TAIPAMA. „KAS SA TAHAD TOLMUIMEJAGA TORDIKÜÜNLAIÐ ÄRA PUHKUDA?“ TA VAATAS NATUKE AEGA LAKKE JA PUHKES SIIS NAERMA.

„ALATI SA HIRNUÐ NAGU HOBUNE!“ OLI LIISU SOLVUNUD.

„EINOH,“ PUGISTAS ATS, “TEGELIKULT EI OLE SEE JU ÜLDSEGI PAHA MÕTE!“ TA JÄI LÕPUKS PÄRIS TÕSISEKS JA ÜTLES SIIS:

„KÜÜNLAPUHUJA PEAB KÄRATUKS TEGEMA.

TA TULEB KAPPI PEITA JA TEKKIDE NING PATJADEGA KINNI KATTA.”

LIISUL OLI HEA MEEL, ET VEND NII OSAVÕTLIK OLI. TA ANDIS TALLE KOHE MITU PATTU ANDEKS.

„AGA KUIDAS SA TEDA ÕIGEL AJAL SISSE LÜLITAD?” VAATAS TA ATSILE OTSA.

„KÄKITEGU,” ÜTLES ATS. „MA LÜLITAN TOLMUIMEJA JUBA ENNE KÜLALISTE TULEKUT SISSE JA PANEN TORU PUHUMISE AUKU KA PAIKA.

SIIS JÄÄB AINULT JUHTME OTS SEINA TOR-
GATA. SEDA SAAN MA TÄITSA MÄRKAMATULT
TEHA, ERITI KUI TULED ÄRA KUSTUTADA."

„VÄGA ÕIGE!“ OLI LIISU NÕUS. „TULED TULEB
ÄRA LASTA JA TOLMUIMEJA TULEB VOODIRIIE-
TE KAPPI PANNA JA SIIS MA VÕTAN ÕIGEL AJAL
TORU OTSA JA SINA SUSKAD JUHTME SEINA JA
..." LIISU PLAAN OLIGI VALMIS.

„AGA VAATA, ET SA SIIS KELLELEGI EI RÄÄGI!“
MANITSES TA ATSI. „MITTE ÜKS SÕNA, EKS?"

„OLE MURETA,“ MUIGAS ATS. „MINA VAIKIN NAGU HAUD.“

NII JÕUDISKI KÄTTE LIISU KUUENDA SÜNNIPÄEVA ÕHTU. LAUD OLİ KENASTI KAETUD JA SELLE KESKEL ILUTSES SUUR SEFIIRITORT. KUUS KÜÜNALT SEISID KENASTI RINGIKUJULISELT TORDI PEAL JA LIISU OLİ VALINUD ENDALE KOHA VOODIRIITE KAPI KÕRVAL. JUST SELLES KAPIS OLIGI KÜÜNLAPUHUJA PEIDUS.

LIISU PIDI AINULT PIMEDAS KAPIUKSE AVAMA JA TORUOTSA PIHKU VÕTMA. ATS OLİ AGA JUHTME JUBA VOODI ALT SEINANI VALMIS VEDANUD.

„TERE, KALLID KÜLALISED!“ VÕTTIS EMA UKSEL KÜLALISI VASTU. KOHALE TULI PÄRIS PALJU RAHVAST – ANETTE OMA EMMEGA, INDREK LASTEAIAST, KAKSIKUD MAIE-MALLE OMA ISSIGA JA VEEL MÕNED SUGULASED, KES LAHKUSID ALATI KÕIGE VIIMASTENA.

LÕPUKS SAABUSKI SEE HETK, MIL EMME TEATAS PIDULIKULT:

„ISTUGEM SIIS LAUDA, KALLID KÜLALISED!“ JA KALLID KÜLALISED ISTUSID. SUURED INIMESED VÕTSID SÕNA JA KÕIK SOOVISID LIISULE PALJU ÕNNE.

SIIS SAID KÕNED OTSA JA KUI OLI KÜLLALT
SÖÖDUD-JOODUD, PIDI LIISU KÜÜNLAD ÄRA

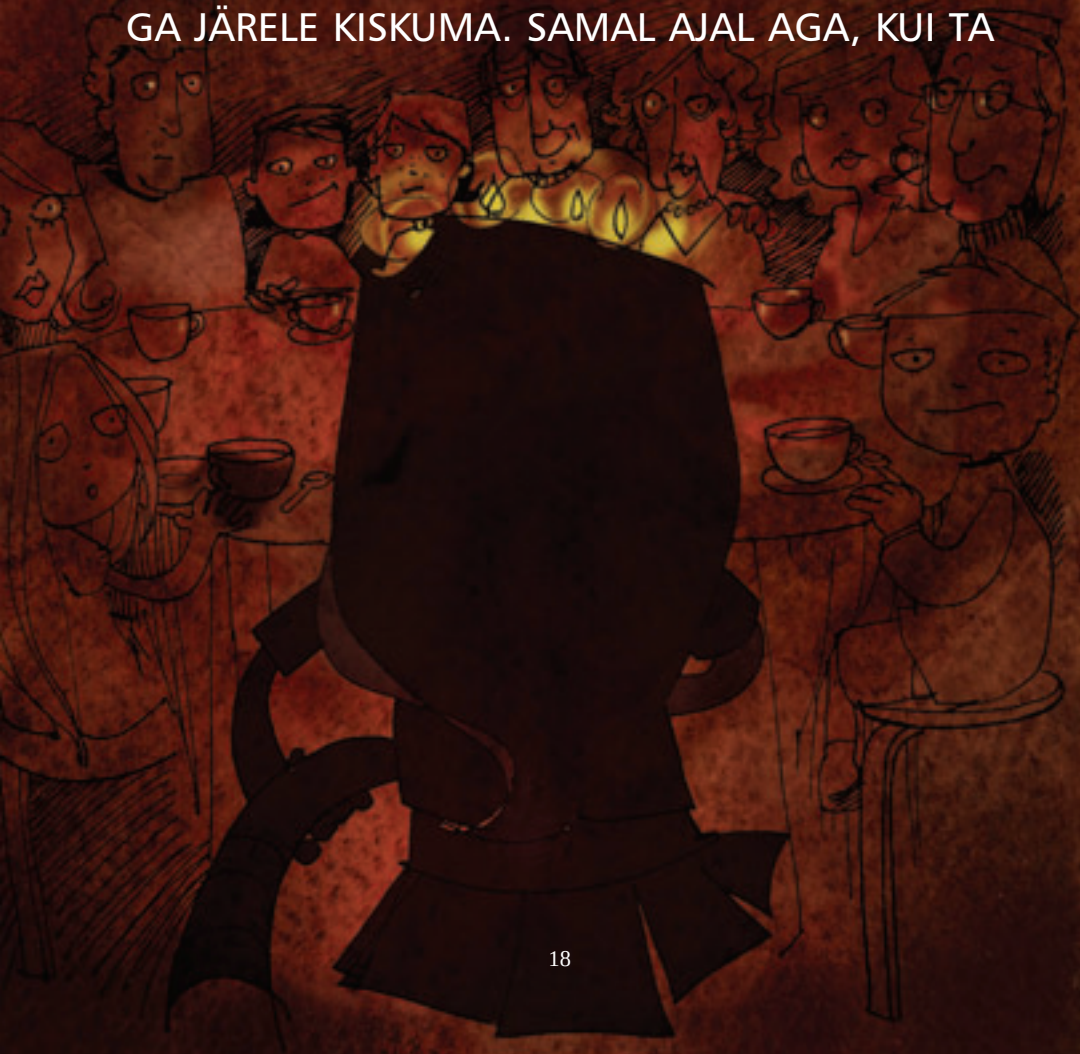

PUHKUMA JA MUIDUGI KA OMA KÕIGE SUURE-
MAID SOOVE SOOVIMA. TA VAATAS ÄREVALT
ATSI POOLE JA SEE NOOGUTAS PEAD.

„EMME, PALUN KUSTUTA TULED ÄRA, SIIS ON
ILUSAM!” ÜTLES LIISU SELGE KÕLAVA HÄÄLE-
GA.

„HEA KÜLL,” OLI EMME NÕUS JA KUSTUTASKI
TULED ÄRA.

TOAS VALITSES TÄIELIK VAIKUS JA KUI ATS
JUHTMEOTSA SEINA TORKAS, KOSTUS KAPIST IK-
KAGI VÄGA VALJU UNDAMIST. LIISU HAARAS TO-
RUOTSA JA SUUNAS SELLE KIIRUSTADES TORDI
POOLE. VOOLIK OLI AGA PÄRIS RASKE JA PAIN-
DUS HALVASTI, NII ET LIISU EI SAANUDKI KOHE
ESIMESEL KATSEL PIHTA. PEALEGI KIPPUS TORU
LÜHIKESEKS JÄÄMA JA LIISU PIDI SEDA TEISE KÄE-
GA JÄRELE KISKUMA. SAMAL AJAL AGA, KUI TA

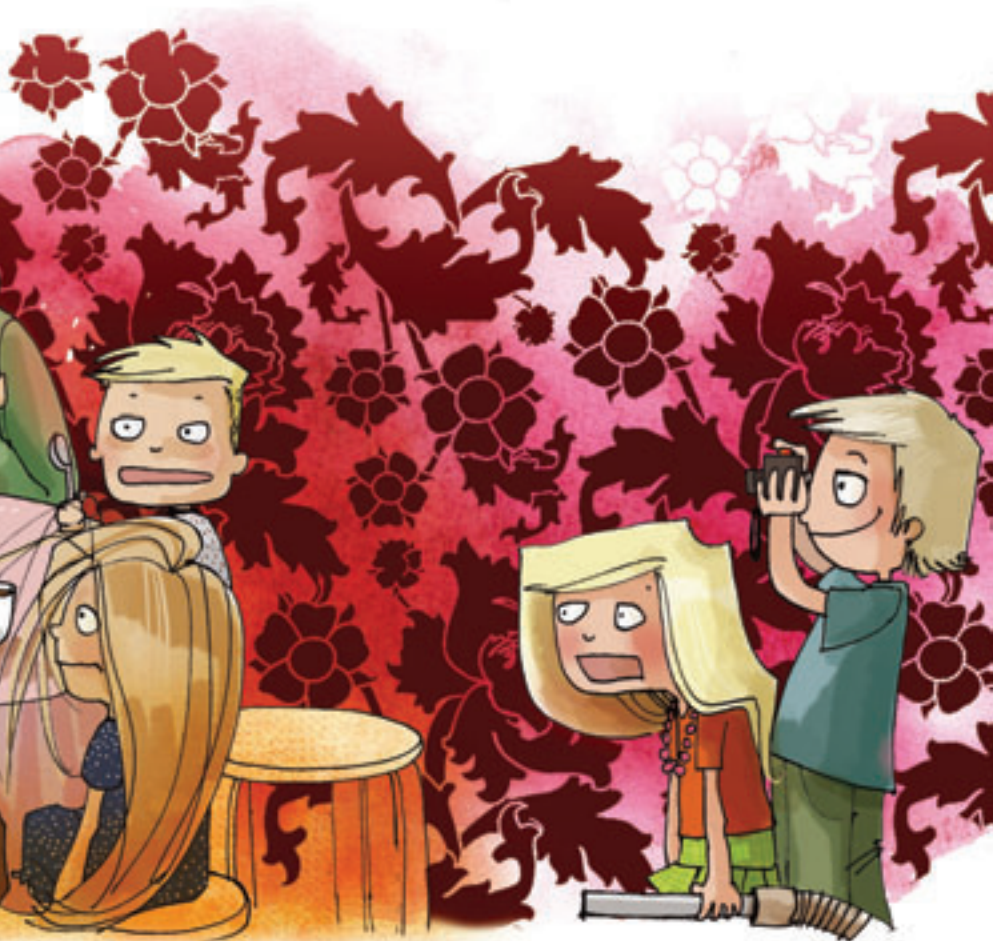

ÜHE KÄEGA TORU VENITAS, EI PANNUD TA ÜLDSE TÄHELE, MIDA TEGI TEINE KÄSI. LÕPUKS SAI TA AGA OMA KÜÜNLAPUHUJA ÕIGESSE ASENDISSE JA PUHKUS OTSE KÜÜNALDE PEALE. NEED KUSTUSID KÕIK KORRAGA! JA LIISU SOOVIS ÄRA OMA KÕIGE SUUREMAD SOOVID:

„KÜMME BARBI NUKKU, LILLELINE VIHMAVARI, NUKUVANKER KOOS SUURE JA PISSIVA NUKUGA, ROOSAD BALERIINI RIIDED, TERVE HUNNIK UUSI PLAATE MULTIKATEGA, VÄIKE BASSEINIKE ÕUE PEALE, LASTEMAJAKE SELLE KÕRVALE, MÕNUS VINDIGA LIUMÄGI, NAGU LASTEAIAS, KORRALIK KLAVER ...” SIINKOHAL KATKESTAS TEMA SOOVIDEAHELA PÕLEMA SÜTTIV LAELAMP.

OLID TORDI PEALT KADUNUD. ÜKS NEIST ILUT-
SES VANAEMA PEAS JA TEINE OLI KINNI JÄÄNUD
AKNAKARDINASSE. SEGADUS OLI KOHUTAV. ÕN-
NEKS JÕUDIS ATS ENNE JUHTME VÄLJA TÕMMA-
TA, KUI LAUD PÄRIS PUHTAKS SAI.

KÕIK OLID PIKKA AEGA VÄGA VAIT JA LIISU PI-
GISTAS SILMAD KINNI.

„MIND EI OLE SIIN,“ POMISES TA ENDAMISI,
„MIND EI OLE ÜLDSE OLEMASKI.“

SÜNNIPÄEV SAI SEDAPUHKU KÜLL LÜHIKE,
AGA MÕNI SOOV LIISUL SIISKI TÄITUS. TA SAI
VIHMAVARJU JA BALERIINI RIIDED, PAAR NUKKU
JA PÄRIS MITU UUT PLAATI MULTIKATEGA.

„KUI IKKA NII VÄGA MIDAGI SOOVIDA, SIIS
PEAB JU ÜHT-TEIST IKKA SAAMA KA,“ ARVAS

EMME. ISSI MEENUTAS SEDA PÄEVA VEEL PÄRIS
MITU KORDA JA IGA KORD KIRJELDAS TA MEELEL-
DI TÄDI KRISTA TUULEST VIIDUD JUUKSEID, ÜK-
SIKUT TORDIKÜÜNALT VANAEMA PEAS JA SEDA,
KUIDAS TA OTSE VANAISA KIILASPEA PEALT TOR-
TI SÕI.

KÜÜNLAPUHUJA EDASPIDINE KASUTAMINE
KEELATI SIISKI RANGELT ÄRA JA VANA TOLMU-
IMEJA VISATI HOOPISTÜKKIS MINEMA.

Järg raamatus...

Kogu raamatu lugemiseks peaksid ostma pdf-faili siit:

<http://www.vilep.com/ind/e-raamatud/index.php>

Heiki Vilepi teised lasteraamatud:

- 2002 – Lasteluulekogu „Tere“
- 2003 – Jutustus „Kapiukse kollid“
- 2003 – Lasteluulekogu „Minu laul“
- 2003 – Jutukogu „Lendav õunapuu“
- 2004 – Jutustus „Vaikuse hääled“
- 2004 – Jutustus „Jani seiklused Varjudemaal“
- 2005 – Lasteluulekogu „Tahaksin olla“
- 2005 – Jutukogu „Liisu“
- 2006 – Jutustus „Kapiukse kollid jälle platsis“
- 2006 – Jutukogu „Liisu liivaaugus“
- 2006 – Muinasjutt „Roosa printsess“
- 2007 – Jutukogu „Liisu leiutab küünlapuhuja“
- 2007 – Lasteluulekogu „Katus sõidab“
- 2007 – Lasteluulekogu „Padjasõda“
- 2008 – Jutukogu „Kurjajuurikas, Kitupunn ja Pugeja“
- 2008 – Ulmeromaan lastele „Horlok ja Ürgvärava võti“
- 2008 – Lasteluulekogu „Kellakägu“
- 2008 – Jutukogu „Une-Mati udujutud“
- 2009 – Jutukogu „Liisu“ vene keeles (tõlkinud B. Baljasnõi)
- 2009 – Lasteluulekogu „Habemega nali“
- 2009 – Muinasjutukogu „Nõiutud linn“

2009 – Jutustus “Kapiukse kollid planeedil X”

2010 – Juubelikogumik “50 juttu ja luuletust väikestele sõpradele”

2010 – Jutukogu „Liisu ja hullumaja puhvet“

2010 – Muinasjutt „Kadunud jõulud“ vene keeles (tõlkinud B. Baljasnõi ja J. Baljasnaja)

2011 – Jutustus “Üle põhjatu kuristiku”

2011 – Lasteluulekogu “Puupeapuu”

NB!

Kirjuta oma e-raamatu soov e-mailiga:

vilep@vilep.com

Või helista telefonil: 53488180

Heiki Vilep Facebook'is:

<https://www.facebook.com/heikivilep>

SISUKORD

LIISU LEIUTAB KÜÜNLAPUHUJA	3
LIISU HAKKAB TULETÕRJUJAKS	25
LIISU KORRALDAB JALGRATTAMATKA	45

„KUULE, ATS,“ PÕÖRDUS LIISU ARVUTI
TAGA ISTUVA VENNA POOLE. „MIS SIIS SAAB,
KUI MA EI VIITSI SÜNNIPÄEVATORDI PEALT
KÜÜNLAID ÄRA PUHKUDA?“

„LOLL OLED,“ ARVAS ATS.

„VAATA,“ JÄTKAS LIISU, „NÜÜD TULEB
NEID SINNA TORDI PEALE JUBA KUUS TÜKKI.
MIS SIIS SAAB, KUI MA KÕIKI KORRAGA ÄRA EI
JÕUA PUHKUDA?“

„SIIS PUHUD KAKS KORDA,“ VASTAS ATS.

„AGA SEE POLE JU ENAM SEE,“ ARUTLES
LIISU. „KUI ÜHE KORRAGA ÄRA EI PUHU, SIIS
SOOVID EI TÄITU.“

„NAGUNII EI TÄITU,“ TÖGAS ATS.

„SA LIITSALT KIUSAD MIND!“ NÄHVAS
LIISU. „MUL ON NII SUURED SOOVID, ET JUBE
KAHJU ON, KUI NEED EI TÄITU.“

ISBN 9985-9718-1-7

9 789985 971819